

путя си, Филипъ му показа путя и като вървеше ведно съ него, рече му, желая да ся науча княга. Добрий оный калуѓиринъ бѣше отъ оный челоѣколюбивы и благоутробны монастыри, кон-то надивяватъ въ помощь и въ полза на челоѣчество-то оныя приходы що имъ оставать послѣ совершеніе-то на потребности-те имъ; пренесе убо юноша-та на оныя востинну священны отцы, и они ся потрудиха за негово-то образованіе; тако бѣдно-то дѣте Филипъ Переть ся изучи превосходно, и придоби голема честь и отъ чинъ на чинъ взе, на конецъ тіара-та (корова-та) отъ горѣ на панскій престоль, и ся наименова Секетъ І^о. и бѣ е-динъ отъ велики-те пани, кон-то управляха за-надна-та церква.

Въ Д о м а ,

Отець говори сосъ свои-те сынове.

Отець. Добрѣ дошли дѣца мои! имайте благославка-та ми! Цѣлуєте и на майка си рука-та. Съ колива радость Ва гледамъ когда-то си идете отъ училище-то! Що ви каза учитель-атъ?

Дѣца. О отче! каза ни пѣкон малы по мно-го хубавы работы.

От. Кажете и менѣ що научихте за да ся радвамъ(*) — Дѣца-та вазувать що то са чули въ въ училище-то.

(*) Тука ся разумѣва че дѣца-та всякій день при-говарать уроцы-те си предъ свои-те родители, кон-то не треба да не верадытъ за учение-то на дѣца-та